Barbarella - Matuška, Waldemar

Když Barbarella leží a spinká v ten čas,
je půvabná a svěží a každý by žas
a uvěřil mi stěží to, co vím jen já,
ta dívka, co spí, v těle ďábla, no ďábla, že máááááááá.

Když Barbarella tančí a bubínek zní,
tu všichni muži zjančí a ženou se k ní
a zvou ji vlídně k ranči a na golf či šach
a já na to koukám jak bláázen, jak bláázen a vrah, uáááááá hej.

Dál plyne po nebi šedivý dým.

Já vím, já vím, já vím, já vím,
že Barbarella dosud je ničí a všech
a že je to můj osud a smůla a pech
a že mě jednou zničí a že bych moh snad
i já kvůli ní někdy ďáblem, i ďáblem se stáááááááát.

Ďábel z hor, ďábel z hor, ďábel z hor,
ďábel z hor, ďábel z hor, ďábel z hor.

Nebe, peklo, duši, tělo,
Barbarello, dej, dej, dej,
co jsi v noci dělala,
dej, dej, dej.